

Sygn. akt II S 5/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2015r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Zdzisław Pachowicz (spr.)

Sędziowie: SSA Marcin Cieślikowski

SSA Grzegorz Kapera

po rozpoznaniu w sprawie **P. B.** syna S.

skargi wniesionej przez skazanego

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – postępowanie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.)

p o s t a n a w i a

skargę skazanego oddalić.

UZASADNIENIE

W dniach 20 i 27 lutego 2015r. do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła wniesiona przez skazanego P. B. skarga wraz z jej uzupełnieniem oparta na przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.).

W uzasadnieniu skargi P. J. wskazał, że w lipcu 2014r. złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w karze z uwagi na stan zdrowia. Tymczasem dopiero w listopadzie 2014r. Sąd Penitencjarny postanowił dopuścić dowód z opinii biegłych na okoliczność posiadanego przez niego schorzenia i możliwości leczenia w zakładzie karnym. Skarżący podkreślił, że nie wykonano dotychczas żadnych badań z jego udziałem, ani nawet nie wyznaczono ich terminu. Wskazał, że w warunkach więziennych nie został zakwalifikowany do leczenia interferonem. Chciałby zatem skorzystać z przerwy w karze na podjęcie terapii tego rodzaju w warunkach wolnościowych. Opóźnienia w postępowaniu prowadzą do nieodwracalnych zmian chorobowych.

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w przedmiocie udzielenie przerwy w karze w sprawie o sygn. akt V Kow 680/14/pr oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę psychiczną i moralną.

Sąd Apelacyjny ustalił co następuje:

W dniu 14 lipca 2014 r. skazany P. B. złożył w administracji Aresztu Śledczego we W. wniosek o udzielenie mu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności, który do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynął w dniu 15 lipca 2014r.

W dniu 16 lipca 2014r. Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych Sądu Okręgowego we Wrocławiu wydał zarządzenie o zwróceniu się do Dyrektora Aresztu Śledczego we W. o nadesłanie opinii o skazanym, świadectwa lekarskiego i informacji o stanie konta. Zarządzenie zostało wykonane tego samego dnia.

Powyższe dokumenty wpłynęły do Sądu Okręgowego w dniach od 29 lipca, do 4 sierpnia 2014r. W dniu 4 sierpnia 2014r. Sąd Okręgowy postanowił o zwolnieniu skazanego od uiszczenia opłaty od wniosku.

Z uwagi na fakt, że z opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 03.08.2014r. wynikało, że skazany znajduje się w trakcie diagnostyki, w dniu 5 sierpnia 2014r. zwrócono się do Dyrektora Aresztu Śledczego o kolejną opinię po zakończeniu tego procesu. Ponaglenie w tym zakresie wystosowano w dniu 24.09.2014r.

W dniu 28 października 2014r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynęła kolejna – sporządzona już po diagnostyce - opinia o stanie zdrowia skazanego.

W dniu 3 listopada 2014r. Sąd Okręgowy postanowił zlecić przeprowadzenie badania przez lekarza medycyny sądowej z Zakładu Medycyny Sądowej we W. oraz osób przez niego przybranych do przeprowadzenia badania na okoliczność oceny aktualnego stanu zdrowia skazanego.

Akta sprawy zostały przesłane do Zakładu Medycyny Sądowej we W. w dniu 5 listopada 2014r.

Pismem z dnia 4 grudnia 2014r. (wpływ do Sądu Okręgowego w dniu 8 grudnia 2014r.) dr n med. J. T. poinformował o terminie wydania opinii i konieczności nadesłania pisemnej akceptacji warunków wydania opinii. Warunki te zostały zaakceptowane pismem z dnia 10 grudnia 2014r.

Opinia sądowo – lekarska z dnia 9 lutego 2015r. wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 13 lutego 2015r.

W dniach 20 lutego 2015r. i 27 lutego 2015r. do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła skarga skazanego wraz z jej uzupełnieniem (sporządzona przez niego odpowiednio - w dniu 16 i 25 lutego 2015r.) na przewlekłość postępowania w przedmiocie przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności. W dniu 24 lutego 2015r. skarga została przekazana do Sądu Okręgowego we Wrocławiu celem nadania dalszego biegu. Przekazana skarga wpłynęła do Sądu Okręgowego we Wrocławiu w dniu 26 lutego 2015r.

Posiedzenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu w przedmiocie rozpoznania wniosku o przerwę odbyło się w dniu 12 marca 2015r.

(Dowód: akta sprawy o sygn. V Kow 680/14 Sądu Okręgowego we Wrocławiu)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przedmiotowa skarga zarzucająca przewlekłość w postępowaniu przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności wobec skazanego P. B. jest niezasadna.

Wskazać należy, że przy ocenie, czy doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) – należy mieć w szczególności na uwadze terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd orzekający w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter owej sprawy, stopień jej faktycznej i prawnej zawilości, znaczenie dla strony (która wniosła skargę) rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Przyczyną stwierdzenia przewlekłości nie jest każda zwłoka, ale tylko zwłoka nieuzasadniona. Ocena czy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne, dokonywana musi być na podstawie analizy charakteru przeprowadzanych czynności jak i stanu faktycznego sprawy. Aby rozstrzygnąć czy zwłoka w dokonaniu

tej czynności jest nieuzasadniona rozważyć należy nie tylko czasokres zaniechania jej dokonania, ale także konkretne realia sprawy i jej kontekst sytuacyjny.

Analizując postępowanie przez Sąd Okręgowym we Wrocławiu wskazać należy, iż Sąd ten procedował bez zbędnej zwłoki. Terminowość i sprawność postępowania na przedmiotowym etapie mieściła się w powszechnie przyjętych wymogach w tym zakresie.

Wszystkie czynności były podejmowane przez Sąd Okręgowy na bieżąco jako bezzwłoczna reakcja na kolejne kroki kierownika Ambulatorium Aresztu Śledczego lub autorów opinii sądowo – lekarskiej z Zakładu Medycyny Sądowej we W..

Nie można tracić z pola widzenia, że do ustalenia stanu zdrowia skazanego konieczne było przeprowadzenie procesu diagnostyki. Nadto niezbędne było wypowiedzenie się również biegłych sądowych z uwagi na postawę skazanego, który prezentował wolę leczenia w warunkach wolnościowych. Powyższe czynności niewątpliwie przedłużały okres trwania postępowania, jednakże miały na celu jak najdokładniejszą analizę stanu zdrowia skazanego i kierunku jego leczenia. Choć w niniejszym postępowaniu Sąd nie bada prawidłowości rozstrzygnięcia, to na marginesie wskazać należy, że w świetle wyjaśnienia dr n med. J. T. zawartego w piśmie z dnia 13.02.2015r. tłumaczącego wystarczalność oparcia opinii na dokumentacji lekarskiej znajdującej się aktach sprawy, zarzut skarżącego, że nie został zbadany bezpośrednio przez biegłych jest nieuzasadniony.

Gdy tylko konieczne do wydania rozstrzygnięcia w sprawie dokumenty wpłynęły do sądu, wyznaczono termin posiedzenia (odpowiedni do umożliwienia stronom wzięcia w nim udziału) i zawiadomiono o nim strony. Decyzja została wydana na pierwszym terminie posiedzenia. Na żadnym z etapów postępowania nie można stwierdzić zwłoki w rozumieniu cyt. ustawy

Po dokonaniu powyższej analizy stwierdzić należy, iż podniesiony w skardze skazanego zarzut przewlekłości postępowania nie znajduje potwierdzenia. W konsekwencji, skargę P. B. o stwierdzenie przewlekłości postępowania należało zatem oddalić.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił, jak na wstępie.